

Mikkelinpäivä

Lasten kaltaisten enkelit

Kirkkovuoden arkipuoliskon johtajatuksena ovat Herran Jeesuksen opetukset ja niihin pohjautuva kristityn ja kirkon elämä ja todistus. Koko kauden liturginen väri, jota kuvakehys seuraa, on vihreä. Toki arkipuoliskollakin on omat juhlansa: juhannus, kirkastussunnuntai, mikkelinpäivä ja pyhäinpäivä. Näiden kaikkien liturginen väri on viimeistä lukuun ottamatta valkoinen.

Mikkelinpäivä oli alkuaan pelkästään arkkienkeli Mikaelin juhla, jota vietettiin keskiajalta lähtien 29. syyskuuta, nykyisin Mikon päivää (eli siis 29.9.) lähinnä olevana sunnuntaina. Myöhemmin siihen sulautui toinen lokakuuta vietettävä suojelusenkelien päivä. Sunnuntain pääevankeliumista toiseksi aiheeksi tulivat lapset.

Enkelit ovat Jumalan lähettämiä, uljaita, kirkaasti hehkuvia, ihmiselle pelottavia sankareita, Jumalan sotureita. Heissä ei ole häivääkään renessanssijan kirkkotaitteeseen tuomista lapsienkeleitä. Erityisen uljas ja pelottava on enkeli, jonka Herra ilmoittaa lähettävänsä kulkemaan Israelin kansan edellä. Se on suojeleva kansaa ja vievä sen Luvattuun maahan. Israelin on totettava Häntä. Herran ja Hänen enkelinsä välillä on läheinen yhteys ja vastavuoroisuus: Jumalan nimi on Hänen enkelissään. Tästä syystä Herran enkeli on Jumala silloin, kun Hän ilmoittaa itsensä israelilaisille. Enkeli on siten ikään kuin Jumalan ulospäin suuntautuvat kasvot (2. Moos. 23:20-23).

Jaakob näkee Betelissä unessa portaat, jotka ulottuvat maasta taivaaseen. Jumalan enkelit kulkevat niitä ylös ja alas. Sitten hän näkee, että Herra seisoo hänen vieressään ja sanoo hänelle: ”Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala.” Jumala antaa Jaakobille lupauksen siitä, että hänestä alkunsa saava suuri kansa on perivä sen maan, missä hän on nyt yönsä nukkunut. Jaakob pelästyy herättyään unesta ja sanoo: ”Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti” (1. Moos. 28:17). Herra Jeesus soveltaa itseensä Jaakobin unen sanoessaan: ”Totisesti, totisesti, te saatte nähdä taivaan avoinna, ja te näette Jumalan enkelien kulkevan ylös ja alas siinä missä Ihmisen Poika on” (Joh. 1:51). Näin Betel eli Jumalan huone ja taivaan portti on Herra Jeesus itse.

Herra Jeesus Kristus ilmoittaa niiden, jotka halveksivat yhtäkään Häneen uskovista vähäisistä, joutuvan tilivelvollisiksi heidän enkeleilleen. He saavat joka hetki katsella Hänen taivaallisen Isänsä kasvoja (Matt. 18:10). Vapahtajan ajan oppineet eivät olleet yksimielisiä siitä, voivatko kaikki enkelit katsella Jumalan kasvoja. Yleensä he ajattelivat, että tämä etuoikeus olisi vain lähinnä valtaistuinta olevalla kirjurienkeli Mikaelilla. Herra Jeesus antaa kuitenkin Häneen uskoville lapsille ja heidän enkeleilleen ennenkuulumattoman

etuoikeuden: he voivat milloin tahansa astua Jumalan kasvojen eteen esittämään asiansa. Tämä etuoikeus heillä on kuitenkin vain Herran Jeesuksen, Ihmisen Pojan ja Jumalan Pojan ansiosta. Tästä syystä viettelukset saavat uuden, vakavan merkityksen: ne riistävät lapselta osuuden Jumalan valtakuntaan. Siksi vain ankarin rangaistus on viettelijän rikoksen mukainen: hänen kaulaansa olisi ripustettava myllynkivi, ja hänet pitäisi upottaa meren syvyyteen.

Raamatunluku:

Ps. 103:19-22

1. Moos. 28:10-17, Ilm. 12:7-12, Matt. 18:1-6,10 /

2. Moos. 23:20-23, Ap.t. 12:5-11, Hepr. 1:7-14, Matt. 21:14-16, Mark. 10:13-16

Virsirukous:

Sinua enkeleistä nyt kiitän, Herrani. Yön valtoja en pelkää, kun näytät voimasi.

Ja kiusaaja kun tahtoo myös minut valloittaa, voit hyökkäykset voittaa ja minut pelastaa.

Sai Jaakob enkeleitä turvakseen matkalla, ja Daniel sai suojan leijonain luolassa.

Pois Sodomasta johti enkeli Lootinkin, löi kahleet Pietarilta, pelasti Paavalin.

Näin olet lapsiasi ennenkin varjellut ja pahan tulinoolet pois heistä torjunut.

Myös tänään turvakseni suo joukko enkelten, varjelukseni keskellä vaarojen.

136: 1-3